

Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku

SYLABUS

(dla przedmiotu zajęć zbiorowych)

Autorzy opracowania: mgr Anna Roćławska-Musiałczyk;

Nazwa przedmiotu	Improwizacja
Kierunek studiów	Kompozycja i Teoria Muzyki
Specjalność	Kompozycja
Poziom studiów	licencjackie
Tryb	stacjonarne
Jednostka prowadząca	Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Osoby realizujące	mgr Anna Roćławska-Musiałczyk;

efekty kształcenia - wiedza

- w zakresie mikro- i makroformy: pojęcie motywu, frazy, zdania, okresu (K_W15)
- umiejętność zbudowania tematu do wariacji (K_W15)
- umiejętność zbudowania konstrukcji o budowie AB (zasada kontrastu), ABA, małego ronda, konstrukcji ewolucyjnej (K_W15)
- w zakresie metrorytmiki i faktury: takty proste i złożone, proste układy polimetryczne (sukcesywne), środki techniczne i sposób ich realizacji, tempo, artykulacja, głośność (K_W15)

efekty kształcenia - umiejętności

- student po ukończeniu kursu będzie posiadał wiedzę na temat repertuaru wykorzystującego improwizację jako jeden z elementów kształtowania dzieła (K_U01)
- zapozna się z nowymi koncepcjami w sztuce kompozycji wykorzystującej improwizację (K_U03)
- student poszerzy wiedzę na temat techniki gry na instrumencie (K_U08, K_U16)
- rozwinie swoje umiejętności w zakresie rytmiki o nowe struktury (K_U08, K_U16)
- pozna nowe sposoby zapisu nutowego, jak i nowe formy dzieła muzycznego. Poprzez indywidualną pracę poszerza wiedzę dotyczącą improwizacji (K_U08, K_U16)
- podczas realizacji własnych koncepcji artystycznych wykazuje się umiejętnością świadomego zastosowania wiedzy dotyczącej elementów dzieła muzycznego i obowiązujących wzorców formalnych (K_U01)

efekty kształcenia - kompetencje społeczne

- rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie (K_K01)
- realizuje własne koncepcje i działania artystyczne oparte na zróżnicowanej stylistyce, wynikające z wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji (K_K03)
- posiada umiejętność adaptowania się do nowych, zmiennych okoliczności, które mogą występować podczas wykonywania pracy zawodowej (twórczej) (K_K05)
- w sposób świadomy kontroluje swoje emocje i zachowania (K_K07)

założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu

Improwizacja fortepianowa jest jednym z najtrudniejszych przedmiotów dla przyszłego kompozytora, ze względu na brak pełnego wykształcenia muzycznego w szkole muzycznej I i II stopnia. Na kompozycję przede wszystkim wybierają się nie pianiści, lecz instrumentalisci grający na różnych instrumentach oprócz fortepianu. Nauczanie improwizacji przez 2 semestry na studiach licencjackich na Wydziale I, przy tak szerokim spektrum przedmiotów teoretyczno-praktycznych, nie powinno kończyć się egzaminem. Stąd moje propozycje, wynikające z wieloletniej praktyki, pozwalają skupić się na problemach praktycznych.

sposób realizacji

zajęcia stacjonarne

wymagania wstępne i dodatkowe

- na egzaminach wstępnych należy zbadać predyspozycje w zakresie improwizacji wrodzonej lub/i nabytej

zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu

-

bibliografia podstawowa

1. Pałubicki Krzysztof, *Współczesna technika kompozytorska*, Sopot 1962.
2. Poszowski Antoni, *Harmonia tonalna*, Gdańsk 1980.
3. Schaeffer Bogusław, *Nowa muzyka. Problematyka współczesnej techniki kompozytorskiej*, Kraków 1969.
4. Schaeffer Bogusław, *Wstęp do kompozycji*, Kraków 1976.
5. Sikorski Kazimierz, *Zbiór zadań do harmonii*, Kraków 1984
6. Wesołowski Franciszek, *Materiały do ćwiczeń harmonicznnych*, Kraków 2004.

bibliografia uzupełniająca

1. Koszewski Andrzej, *Materiały do nauki improwizacji fortepianowej*, Poznań 1968.
2. Świercz Teresa, *Materiały do nauki improwizacji fortepianowej*, Gdańsk 2007.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
5	zaliczenie	ćwiczenia	30	2.0
<p><u>pedagog</u> mgr Anna Ročławska-Musiałczyk;</p> <p><u>treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia</u> Problemy praktyczne: 1. Z zakresu mikroformy: pojęcie motywu, frazy, zdania, okresu. 2. Z zakresu makroformy: forma jednoczęściowa (A), formy AB, ABA₁. 3. Materiał dźwiękowy: gamy dur i moll. 4. Warstwa harmoniczna: trójdźwięki główne i poboczne. 5. Metrorrytmika: takty proste i złożone. 6. Faktura (środki techniczne i sposób ich realizacji), tempo, artykulacja, głośność.</p> <p><u>metody dydaktyczne</u> • ćwiczenia</p> <p><u>warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania</u> Warunkiem zaliczenia semestru jest wysoka frekwencja (80%), na ocenę zaś składa się umiejętność prezentacji zagadnień teoretycznych i praktycznych związanych z treściami programowymi.</p>				
semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
6	zaliczenie	ćwiczenia	30	2.0
<p><u>pedagog</u> mgr Anna Ročławska-Musiałczyk;</p> <p><u>treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia</u> 1. Z zakresu makroformy: rondo małe ABACA, forma wariacyjna, forma ewolucyjno-wariacyjna. 2. Warstwa harmoniczna: zboczenie modulacyjne i modulacja. 3. Metrorrytmika: układy polimetryczne (sukcesywne i symultaniczne). 4. Faktura (środki techniczne i sposób ich realizacji), tempo, artykulacja, głośność.</p> <p><u>metody dydaktyczne</u> • ćwiczenia</p> <p><u>warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania</u> Warunkiem zaliczenia semestru jest wysoka frekwencja (80%), na ocenę zaś składa się umiejętność prezentacji zagadnień teoretycznych i praktycznych związanych z treściami programowymi.</p>				

Podpisy autorów: